

PROCEDIMENT PER OBTENIR EL CANVI DE NOM

During Franco régime
Catalans had to ~~get~~
~~register~~ in Spanish name
This changes situation.

No hi ha cap norma general que especifiqui el procediment a seguir, ja que el Ministeri no ha enviat cap circular sobre aquesta qüestió.

A Barcelona, però, el Jutjat —a fi de simplificar i facilitar els tràmits— ha establert un sistema molt lògic i senzill que pot ser adoptat per tothom.

SOLICITUD DE TRADUCCION DE NOMBRE PROPIO.- (Para nacidos en Barcelona) <u>Ley de 4 de Enero de 1977</u>	
<p>El que suscribe D. (nombre actual y apellidos) ,hijo de y de ,vecino de Barcelona, calle núm. ,con Documento Nacional de Identidad núm. ,teléfono núm. ,manifesta / su voluntad de que se traduzca el nombre propio de:</p>	
<p>A).- <u>SI MISMO</u>, por el de mes ,haciendo constar que ha nacido en Barcelona el día mes año 1.9 ,en la calle o Clínica ,hallándose inscrito su nacimiento / en el Tomo ,Página o Folio del Registro civil o Juzgado núm. y que se traduzca tambien el de su padre por: y el de su madre por:</p>	
<p>B).- <u>DE SUS HIJOS MENORES DE EDAD NO EMANCIPADOS SOMETIDOS A SU PODER</u>.</p>	
<p>1º Nombre propio actual: apellidos: hijo de y de nacido en ésta el día mes año 1.9 en la calle o / Clínica estando inscrito su nacimiento en el / Tomo Página o Folio del Registro civil o Juzgado / núm. cuyo nombre propio desea se traduzca por el de: así como tambien el del padre por : y el de la madre por:</p>	
<p>2º Nombre propio actual: apellidos: hijo de y de nacido en ésta el día mes año 1.9 en la calle o / Clínica estando inscrito su nacimiento en el / Tomo Página o Folio del Registro civil o Juzgado / núm. cuyo nombre propio desea se traduzca por el de: así como tambien el del padre por : y el de la madre por:</p>	
<p>Barcelona, a de de 1.97 (firma)</p>	
<p>OBSERVACIONES.- Escríbase con letra muy clara (preferible mayúsculas). Si hay más de dos hijos, pónganse los datos de los mismos en el espacio / en blanco y en su caso, sígase al dorso. Para acreditar el cambio con / nuevas certificaciones de nacimiento, pídanse éstas dentro de ocho días cuando menos, indicando que se quieren con "Nota de Traducción".</p>	

Es tracta de fer un escrit com el reproduït i presentar-lo al Registre corresponent de la localitat on hom ha nascut o viu per tal que, per conducte judicial, remetin la sol·licitud al Registre corresponent.

Després de presentada i tramitada la sol·licitud cal demanar una partida de naixement on consti en nota l'esmena practicada. Aquesta partida servirà per normalitzar els altres documents públics: D.N.I., passaports, etc., on constarà el nom registrat, o sia, el «nou» nom oficial.

Amb el carnet d'identitat no s'acostumen a presentar problemes, però amb el passaport sí; hi ha hagut casos de gent que, tot i haver presentat el llibre de família amb l'esmena feta, s'ha trobat, a l'hora de recollir-lo, que el nom que hi constava era l'originàriament escrit.

Resta, finalment, un comentari. La Llei estableix que el tràmit de substitució serà gratuït. No cal dir, doncs, que no s'ha de pagar ni un cèntim, i és convenient de fer la corresponent protesta en cas que exigeixin alguna quantitat.

El dia 8 de gener d'aquest any el B. O. E. va publicar la Llei del 4 de gener que modifica la redacció de l'article 54 de la Llei del Registre Civil de l'any 1957. Aquesta Llei, malgrat els problemes tècnics que pot ocasionar, cal qualificar-la de molt important. És important a pesar de tota la possible càrrega intencional que poden tenir tant les paraules emprades com la seva utilització, ja que la seva lletra pot resultar perillosa. Però amb tot, és de gran transcendència social.

La nova Llei diu en el preàmbul que la regla vigent fins al darrer vuit de gener «*pugna con el hondo sentir popular de los naturales de distintas regiones españolas, que se ven privados de la posibilidad de que los nombres propios en su Lengua vernácula sirvan, dentro y fuera de la familia, como signo oficial de identificación de la persona*». Diu també que aquesta Llei «*tiene la finalidad de corregir esta situación, atendiendo, de un lado, al hecho cierto de que la libertad en la imposición de nombres no debe tener, en principio, otros límites que los exigidos por el respeto a la dignidad de la propia persona, y procurando, de otro lado, amparar y fomentar el uso de las diversas Lenguas españolas, ya que todas ellas forman parte del fondo autóctono popular de nuestra Nación*».

Transcrivim aquest preàmbul perquè és important de saber les causes que motiven la publicació de la Llei segons l'Administració.

La Llei es desenrotlla en tres articles:

L'article primer preveu el nom que es pot donar al nou nat. Diu:

«*En la inscripción se expresará el nombre que se dé al nacido. Tratándose de españoles, los nombres deberán consignarse en alguna de las Lenguas españolas.*»

En aquest punt la redacció és bastant clara i la possibilitat d'interpretació tendenciosa bastant limitada.

L'article segon diu:

«*A petición del interesado o de su representante legal el encargado del Registro sustituirá el nombre propio, impuesto con anterioridad a la vigencia de la presente Ley, por su equivalente onomástico en cualquiera de las Lenguas españolas. La sustitución será gratuita para los interesados.*»

Aquest article presenta una gran varietat de possibles problemes d'aplicació. Vegem-los:

Diu: «*A petición del interesado o de su representante legal...*» Queda clar aquí quines són les persones que poden sollicitar el «canvi» de nom. Són, en resum, les persones majors d'edat i que no estiguin sotmeses a cap limitació de capacitat; o bé el legal representant de l'interessat, o sia, el pare respecte als menors; la mare a qui s'hagi donat per sentència ferma la representació legal dels seus fills menors; la vídua; la mare soltera; el tutor; etc.

Com es pot veure, hom es pot trobar amb problemes a l'hora de fer el canvi de nom, que cal aclarir abans d'anar a fer la gestió prop del Registre Civil. Per exemple, la mare (d'un matrimoni normal i corrent) *no pot* anar a fer el canvi de nom dels seus fills.

Més endavant el mateix article diu que: «...l'encarregat del Registre substituirà el nom... pel seu equivalent...» Tot i que substituir el nom per un equivalent és millor que fer-ne una traducció literal, la lletra de la Llei encara pot donar lloc, com passa, a interpretacions errònies.

Però les dificultats plantejades per equivalències propositivament si la gent del Registre Civil —el Jutge i el Desamparados i es deia Empar) poden ser resoltes polemàtiques (una noia constava com «María de los seu equip— tenen bona disposició.

El problema es presenta quan el funcionari encarregat del Registre Civil posa entrebancs a la gestió de canviar el nom legal pel nom real. Sabem que aquest fet passa a Registres Civils d'arreu dels Països Catalans, perquè es dóna el cas que molta gent que administra justícia no està d'acord amb la llibertat que representa la Llei. Si aquesta situació no millora en breu caldrà denunciar públicament aquells que amb les seves actituds continuen jugant amb la nostra llibertat.